

[Aksel Larsen.]

kende bagefter Lønningerne og giver ikke fuld Dækning. Der er noget andet, der er meget vigtigere, og saa siges der Side 11:

„Et stabilt Prisniveau vil under alle Omstændigheder byde Arbejderklassen større Fordele end en automatisk Regulering, som under Vareknaphed vil foregaa i stadig større Spring, stadig vil være et Par Maaneder bagud og stadig vil tabe Terræn over for de stærkere stigende Priser.“

Videre siges der, at

„det er derfor rimeligt og naturligt, at en af Krisekompleksets Love kategorisk forbyder enhver Prisforhøjelse, som ikke nøje kan begrundes“.

Det, jeg her læser op, er kursiveret i den paagældende Pjece, saa dens Forfatter vil altsaa understrege, at saadan er Priskontrolloven af 30. Maj.

Man siger videre, for at der ingen Tvivl skal være:

„Priskontrolloven er den skarpeste, der endnu har eksisteret. Priserne paa Livsfornødenhederne er hermed henvist til at finde sig til Rette i et Leje, som ikke kan ændres i opadgaende Retning efter den enkelte handlendes eller Grossists Forgødtbefindende.“

Jeg tror ikke, man overhovedet kan formulere det mere skarpt og absolut, end det er formuleret her.

Det var de Løfter, hvormed man led-sagede Pristalsreguleringens Ophævelse og den nye Lovs Gennemførelse i Maj Maaned. De Kredse, som har skabt disse absolutte Formuleringer, har imidlertid øjensynligt ikke skiftet Mening. Det har heller ikke virket paa dem, at Socialdemokratiets daværende Gruppeformand, det ærede Medlem Hr. Hartvig Frisch, som nu har trukket sig tilbage til Studiet af Græsk, engang under Finanslovdebatten sagde, at Priskontrollen duer jo ikke, og den maa gøres bedre. Tværtimod bekræfter de deres Udtalelser af 15. Juni i det nyudkomne Blad „Folkeviljen“, som er redigeret af selve Socialdemokratiets Formand, og hvis Artikler altsaa maa være Udtryk for det største Regeringspartis Opfattelse af Situationen og Lovgivningen.

I „Folkeviljen“ findes en helsides Artikel „De danske Hjem under Krigens og Afspærringens Tryk“, og her siges der om Priskontrollen:

„Der er rettet megen Kritik mod den bestaaende Priskontrol over for andre Varer. Kritikken har dog skudt langt over Maalet. Priskontrolraadet har øvet

en meget gavnlig Indflydelse paa Prisdannelsen i den forløbne Tid. Uden denne Bremse vilde Befolkningen have staaet over for en endnu vanskeligere Situation.“

Jeg bekender, at der skal et stærkt Bryst til at forfatte, endside fordøje den Slags Udtalelser, naar i alt Fald alle vi andre hver eneste Dag møder Prisstigninger i Virkeligheden og møder Priskontrollens Magtesløshed i Virkeligheden.

I denne Artikel i „Folkeviljen“ har man den Dristighed at rose sig af de Foranstaltninger, hvormed man har modvirket Prisstigninger og oven i Købet sat Priserne ned, og som Eksempel siger man, at for Kødpriserne Vedkommende er Slagteafgiften ophævet, dermed er Kødprisen faldet med 8 Øre. Endnu inden dette Eksemplar af Bladet kom mig i Hænderne, læste jeg en lang, tospaltet Artikel i „Politiken“ om, at Prisnedsættelse for Kød blev til en Prisstigning. Det forklares, at i Stedet for at Kød skal falde med 8 Øre, steg det med 10—15 Øre pr. kg for Oksekødet og 20—35 Øre pr. kg for Kalvekødet her i København. „Politiken“ har været paa Jagt for at finde ud af, hvor de 8 Øre blev af, men det har været Bladet fuldkommen umuligt at konstatere, hvem der har slugt disse 8 Øre. Forbrugerne kom de i hvert Fald ikke til gode. Det er en Kendsgerning, disse Kødpriser; men vidende om denne Kendsgerning tager det ærede Medlem Hr. Hedtoft-Hansen Ansvaret for at skrive det stik modsatte i det Agitationsblad, han udsender, naar han skal rose Regeringens Politik.

I samme Blads Artikel beskæftiger man sig med Kartofflerne. Dér siger man, at ganske vist er Kartoffelpriserne steget og holdes foreløbig oppe, og det gør Producenterne og Mellemandlerne antagelig, fordi de haaber, at saa skal der blive fastsat en Maksimalpris paa Højde med den nuværende højeste Pris. Men dér vil de blive skuffet, og saa hedder det ordret:

„Kartoffelnævnets Formand, fhv. Minister H. P. Hansen, har gentagne Gange givet Oplysninger herom og meddelt, at en eventuel Maksimalpris vilde blive betydelig lavere end den hidtidige Dagspris. Naar en Maksimalpris endnu ikke er fastsat, da dette skrives, skyldes det, at Myn-dighederne er overbevist om, at de store Beholdninger nok skal bringe Prisen kraftigt ned. Men man er i øvrigt klar til Indgreb, dersom det skulde blive nødvendigt.“

Her har vi Regeringens prisregulerende Virksomhed i en Nøddeskal. Gennem Maaneder har Kartofflerne, det ellers mest al-